

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urto/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200903
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4016200903.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 22. februára 2017 v trestnej veci odsúdeného V. M. o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia pre prečin sprenevery podľa § 206 ods. 1, 3 Trestného zákonníka Českej republiky Trestného zákonníka a iné, o odvolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. januára 2017, sp. zn. 4Ntc 30/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného V. M. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre 12. januára 2017 rozsudkom, sp. zn. 4Ntc 30/2016, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon a výkone rozhodnutí) rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu v Táboře z 9. februára 2016, sp. zn. 13 T 170/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviciach - pobočka v Táboře z 29. júna 2016, sp. zn. 14 To 138/2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky V. M., narodený X. V. XXXX v K., trvale bytom G., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike uznaný vinným, že 10.12.2012 vo O. I. Y., J. XXX, okres G., pri dojednávaní zmluvy o pôžičke so spoločnosťou B. J., s.r.o. č. 572279794, do žiadosti o poskytnutie pôžičky uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti M., s.r.o., so sídlom v X. - W. čp. XX, ako robotník a dosahuje priemernú mzdu vo výške XX.XXX Kč mesačne, pričom išlo o údaj nepravdivý, pretože obžalovaný v tejto spoločnosti síce v tej dobe pracoval, ale iba na dohodu o vykonaní práce v dobe od 01.11.2012 do 31.12.2012, ale uvedený mesačný príjem tak v rozhodnej dobe nedosahoval a na základe tejto skutočnosti s ním bola uvedeného dňa uzatvorená zmluva a bol mu poskytnutý úver vo výške 15.000 Kč, ktorý následne neuhradil, čím spoločnosti B. J., s.r.o. so sídlom T. X/XXXX, B. X, IČ: XXXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 15.000 Kč,

tým spáchal prečin podvodu podľa § 209 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky

a podľa § 44 Trestného zákonníka Českej republiky bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo

vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu v Jindřichovom Hradci zo 4. februára 2013, sp. zn. 11T 21/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 5. marca 2013 a vo vzťahu k rozsudku toho istého súdu z 3. júna 2013, sp. zn. 11T 6/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. apríla 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviciach z 3. apríla 2014, sp. zn. 4To 84/2014-470, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. apríla 2014 a ktorým bol uložený súhrnný trest k trestnému rozkazu Okresného súdu v Jindřichovom Hradci zo 4. februára 2013, sp. zn. 11T 21/2013.

Podľa § 45 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky sa ruší celý výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Praha - západ z 30. decembra 2015, sp. zn. 2T 38/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. decembra 2015, celý výrok o treste z tohto rozsudku, ako i všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad;

ďalej sa podľa § 45 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky ruší i celý výrok o vine z trestného rozkazu Okresného súdu v Českých Budějoviciach za 22. apríla 2014, sp. zn. 4T 56/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. augusta 2014, celý výrok o treste z tohto rozsudku, ako i všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad;

ďalej sa podľa § 45 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky ruší i celý výrok o vine z rozsudku Okresného súdu v Táboře z 3. januára 2014, sp. zn. 13T 46/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. júla 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviciach - pobočka Tábor z 9. júla 2015, sp. zn. 14To 88/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. júla 2015

a pri viazanosti skutkovými zisteniami z týchto zrušených rozhodnutí sa obžalovaný V. M. uznáva vinným, že

1. 22.03.2013 v E., okres G., si požičal na krátku jazdu od W. Z., nar. XX.XX.XXXX, osobné motorové vozidlo tov. zn. Škoda Felícia, L. X SX XXXX, v hodnote 10.000 Kč, vozidlo nevrátil a následne ho na nezistenom mieste predal doposiaľ nezistenej osobe, s týmto vozidlom uskutočnil po jeho zapožičaní dňa 22.03.2013 vo večerných hodinách ako vodič jazdu od reštaurácie v E. na nezistené miesto, i napriek tomu, že mu bol rozsudkom Krajského súdu České Budějovice, sp. zn. 3T 186/2010 zo dňa 29.03.2010 uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na 2 roky a ďalší trest takého istého druhu vo výmere 4 roky, ktorý bol následne podľa § 419 Trestného zákonníka skrátený o 6 mesiacov,

2. potom, ako na základe ústnej dohody prevzal od V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX/X, L., v presne nezistenej dobe medzi dňom 18. až 20. mája 2013 v obci V. nepojazdné osobné vozidlo značky Volkswagen Passat 3C, L. XSB XXXX, vo vlastníctve spoločnosti K. H. a.s., IČ XXXXXXXX, so sídlom W. XXX, Z. a to za účelom opravy vozidla, v rozpore s dohodou vozidlo do 4 týždňom neopravil a od 21. júna 2013 ho použil bližšie nezisteným spôsobom pre vlastnú potrebu a do súčasnej doby vozidlo cez urgencie nevrátil, čím spôsobil spoločnosti K. H. a.s., IČ XXXXXXXX, so sídlom W. XXX, Z., škodu vo výške najmenej 145.000 Kč,

3. 14.06.2013 v dobe okolo 22:00 hod. v P. čp. 14, okres B., predal W. N. za čiastku 15.000 Kč, pričom na mieste inkasoval iba zálohu na kúpnu cenu vo výške 5.000 Kč, osobné motorové vozidlo tov. zn. Mercedes-Benz C 220 H, L. XCX XXXX, VIN: D ktoré si dňa 14.06.2013 v popoludňajších hodinách v J., ul. Z., krátkodobo zapožičal od poškodeného Y. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., B. XXX/XX, čím mu uvedeným konaním spôsobil škodu vo výške 145.000 Kč, pričom súčasne dňa 14.06.2013 potom, čo od menovaného Y. K. vozidlo prevzal, z J., ul. Z. odišiel nevedno kam, teda toto vozidlo riadil, i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Jindřichovom Hradci sp. zn. 11T 21/2013 zo dňa 04.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.02.2013, o. i. uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, teda vozidlo riadil cez zákaz, ktorý mu bol uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím vyslovený,

4. 04.08.2013 v dobe okolo 12:00 hodiny v obci V., okres B., pred ubytovňou F. v U. XXX, si na základe predchádzajúcej ústnej dohody od V. B. zapožičal jeho osobné motorové vozidlo tov. zn. Opel Vectra, farby fialová metalíza, L. XLX XXXX, VIN D v ktorom bolo v batožinovom priestore uložené náradie, ktoré mal V. B. zapožičané od spoločnosti Bedox, a.s. a to prestrihovač plechu zn. Trumpf Tru Tool c 160 v hodnote 10.000 Kč, prestrihovač plechu zn. Trumpf Tru Tool N 160E v hodnote 8.700 Kč, nitovacie kliešte zn. Gesipa v hodnote 9.400 Kč, uhlová brúska zn. Hilti v hodnote 6.000 Kč, rázový uťahovák zn. Hilti v hodnote 4.000 Kč, pričom na základe tejto dohody mal zapožičané vozidlo, vrátane v ňom uložených vecí vrátiť V. B. ešte v ten deň 04.08.2013 v dobe okolo 17:00 hodiny, čo však neučinil, vozidlo ani náradie v ňom uložené do súčasnej doby nevrátil, ale ponechal si ich, čím spôsobil V. B., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 15.900 Kč a spoločnosti Z., a.s., IČ XXXXXXXXX, so sídlom M. XXX, XXXXX B., škodu vo výške 49.600 Kč, pričom súčasne v presne nezistenej dobe najmenej od 12:00 hodiny do 19:00 hodiny dňa 04.08.2013 na rôznych miestach v katastri obce V., okres B., v J. a v M., riadil zhora uvedený osobný automobil zn. Opel Vectra, L. XLX XXXX, VIN D napriek tomu, že si bol vedomý toho, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Jindřichovom Hradci sp. zn. 11T 21/2013 zo dňa 04.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.03.2013, uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadenia motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov, tým spáchal

v bode 1, 2., 3., 4. pokračujúci prečin sprenevery podľa § 206 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky,

v bode 1, 3., 4. prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky.

Za to bol odsúdený podľa § 206 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky a § 45 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a § 43 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky na spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťštyri mesiacov nepodmienečne,

sa uznáva a uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri mesiacov odsúdený V. M. vykoná na území Slovenskej republiky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa odsúdený zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený, v ktorom namietol, že bol zaradený do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia, ale v Českej republike vykonáva trest odňatia už v ústave s dozorom. Žiadal preto, aby bol zaradený i na Slovensku do takej skupiny ako v Čechách.

Prokurátor a minister spravodlivosti sa k odvolaniu nevyjadřili.

Najvyšší súd ako odvolací súd na neverejnom zasadnutí preskúmal v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. správnosť výrokov, ktorých sa odvolanie týka, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné, však.

V zmysle § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva. V zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora, rozhodol v zákonnej lehote ako súd vecne a miestne príslušný Krajský súd v Nitre. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia českých súdov uvedeného v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Uznávacie konanie má špecifický, nostrifikačný charakter, v ktorom súd na neverejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúcí súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci.

Najvyšší súd nezistil skutočnosti svedčiace pre záver, že rozhodnutie bolo vydané v konaní, ktoré nezodpovedá zásadám obsiahnutým v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Predmetné konanie má zo zákona špecifický charakter a súd o posudzovanej otázke rozhoduje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu, pretože ide o neverejné a písomné konanie, preto sa na tomto konaní odsúdený nezúčastňuje osobne, ani prostredníctvom obhajcu. Nejde o konanie vo veci samej, súd otázku viny či prípadnej neviny neskúma (ani nesmie skúmať), odsúdenému sa neposkytuje ochrana zodpovedajúca postaveniu obvineného v konaní, neposkytuje sa mu preto ani právo na výsluch či vyjadrenie, ani právo byť zastúpený obhajcom. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva k použiteľnosti článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach na uznávacie konanie neexistuje. Aj tu však možno analogicky uplatniť judikatúru k článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorá sa týka extradičného konania predovšetkým pokiaľ ide o stanovisko Európskeho súdu pre ľudské práva, že článok 6 sa vzťahuje výlučne na meritórne konanie, teda na konanie, v ktorom sa skúma vina alebo nevina jednotlivca z hľadiska spáchania trestného činu. Slovenský súd v rámci uznávacieho konania otázku viny či neviny skúmať ani nesmie, lebo nejde o konanie, ktoré by muselo spĺňať štandard stanovený článkom 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

V posudzovanom prípade boli tieto zákonné podmienky splnené, pretože sa jedná o žiadosť o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a tento bol v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením ku kategórii trestného činu uvedeného v odseku 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí pod písm. u/.

V zmysle § 66 Tr. zák.

ods. 2 pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

ods. 1 súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia

slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Výrok o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody je súčasťou výroku o trestnej sankcii, a preto je pri tomto druhu rozhodovacej činnosti nevyhnutné, pri posudzovaní uvedenej otázky, dôsledne prihliadať na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona aj z hľadiska nezhoršenia postavenia odsúdeného.

V ustanovení § 48 Tr. zák. je upravená vonkajšia diferenciacia výkonu trestu odňatia slobody. V zmysle ods. 1 tohto ustanovenia trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia. Podľa ods. 2 súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vonkajšia diferenciacia výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v Českej republike a Slovenskej republike je upravená odlišne. Z ustanovení § 56 ods. 2 písm. a/, b/, c/ Trestného zákonníka Českej republiky vyplýva pravidlo, že do ústavu s ostrahou, do ktorej bol odsúdený zaradený, sú zaraďovaní páchatelia úmyselných trestných činov, okrem iného vtedy, ak už boli v minulosti vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Na Slovensku tomu zodpovedá zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Na výkon trestu odňatia slobody správne zaradil krajský súd odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., lebo v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného na slobodu, krajský súd neporušil ustanovenie § 17 ods. 2 zákona z aspektu nezhoršenia postavenia odsúdeného.

Pravdou je, že odsúdený uznesením Okresného súdu v Ostrave z 11. októbra 2016, sp. zn. 0Nt 1229/2016, bol preradený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s ostrahou do ústavu s dozorom. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. októbra 2016.

Podľa § 17 ods. 2 zákona, ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii.

Krajský súd nemal pri rozhodovaní citované uznesenie k dispozícii, v dôsledku čoho nemohol posúdiť otázku vnútornej diferencie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v Českej a Slovenskej republike v intenciách v intenciách ustanovenia § 17 ods. 2 zákona.

Apelačný súd v tomto smere vykonal potrebné zistenia so záverom, že uvedený nedostatok na strane krajského súdu nemal vplyv na vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku.

V súvislosti s posúdením tejto otázky si pripojil spis najvyššieho súdu pod sp. zn. 4 Urto 1/2015, týkajúci sa uznávacieho konania, v ktorom sa nachádzajú vyjadrenia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Vězeňské služby České republiky vo vzťahu k vnútornej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody.

Vnútoraná diferenciacia výkonu trestu odňatia slobody je na Slovensku upravená v ustanoveniach § 9 až 22 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov. V Českej republike to upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 345/1999 Sb., Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v platnom znení.

Na Slovensku vnútorná diferenciacia výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je miernejšia z pohľadu postavenia odsúdeného ako v ústave na výkon trestu odňatia slobody s dozorom v Českej republike.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené v enunuciáte uznesenia pretože odvolanie odsúdeného je nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.